

Dahl: Jeg troer dog ikke, at der er nogen sand Lighed tilfælde mellem disse to Tilfælde. Naturligvis har det været under Benyttelse i Udvalget, om man ikke ogsaa skulde stryge Slutningsbestemmelsen i § 15; men Udvalget har frygtet for, at Resultatet i saa Fald kunde blive, at der slet Intet blev gjort; thi naar Licitationen ikke førte til noget Resultat, og det er nødvendigt, at Arbejdet udføres ved et mindre Vandløb, som ikke er under offentlig Control, saa vilde det være vanskeligt at fremvinge Arbejdet, medmindre man har den foreslaaede Udvei at lade det udføre ved Accord og, for det Tilfælde at Parterne ikke ere enige, men en af dem siger, at det Bud, der er gjort, er for kostbart, lade Amtmanden bedømme, om det forholder sig saaledes, om Tilbudet er antageligt eller ikke. Jeg troer, at da der her er givet en enkelt Mand særlig Ret til at fordre Arbejdet udført ved Licitation, maa ogsaa denne særlige Bestemmelse hæves; thi det maa erindres, at den Ret, som § 15 giver en lille Minoritet, maatte en Enkelt af mange Hundreder, til at fordre Arbejdet udført ved Licitation, er en ganske ualmindelig Ret.

Indenrigsministeren: Det forekommer ogsaa mig, at det ikke maa oversees, at Forholdet i § 15 er grundforskjelligt fra Forholdet i § 4. Jeg rejser mig dog fornemmelig for meget bestemt at tage Ordet mod det Forslag, som er fremsat, ikke af hele Udvalget, men af Udvalgets Fleertal med Hensyn til § 19. Det er nemlig et Forslag, som jeg paa ingen Maade kan gaae ind paa. Der er jo nemlig i § 19 foreslaaet en meget væsentlig Bestemmelse, som vil faste en betydelig Byrde over paa Veivæsenet. Naar det her er bestemt, at den Forpligtelse, som paahviler Jordiere i Almindelighed, til mod Erstatning at staae Afsløb for skadeligt Vand fra anden Mands Grund over egen Jord, skal ogsaa gjælde for alle offentlige og private Veie o. s. v., saa vil jo derved tilveiebringes fuldkommen Retssikkerhed. Den Omstændighed, at den Grund, med Hensyn til hvilken der er Spørgsmaal om at staae Afsløb for Vandet, er offentlig, skal ikke medføre, at der i denne Henseende gjælder

andre Regler, end om det var hvilkensomhelst anden Grund. Der er altsaa fuldkommen Retssikkerhed, og jeg indseer ikke, hvorledes man med nogen Føie kan forlange Mere. Denne Bestemmelse i § 19 har jeg ingenlunde optaget uden stor Betænkelse og efter nøie Overveelse; men jeg erkendte, at der var noget Udloft i, for Veivæsenet at ville forbeholde et særligt fordeeligt Privilegium. Jeg havde ikke troet, at man nu vilde stille Veivæsenet stettere, at man vilde indføre et odiøst Privilegium imod det, saaledes at det havde en mindre Ret end alle andre Grundeiere. Det er Noget, som forekommer mig ikke paa nogen Maade at være begrundet. Naar det i Motiveringen først hedder: „Udvalgets Majoritet har fundet det billigt, at i det Tilfælde, at en offentlig eller privat Veie gaar over en Jordlod, dette ikke bør forårsage Eieren større Besværlighed og Beskæmning ved at staae Afsløb af Vandet end fornødent,“ saa stemmer dette med Udfastet; men, naar det derefter hedder: „og troer man især, at det Offentlige bør, hvor Omstændighederne derfor tale, selv undertiden uden Godtgjørelse, staae den tilgrændsende Lovseier forøget Afledning af Vandet gennem Veien,“ saa har denne ubestemte Udtalelse ført til en aldeles almindelig Regel, at det skal afgjøres, om, hvorvidt og i saa Fald, hvor stor Erstatning der i hvert enkelt Tilfælde skal udredes, altsaa til Eieren af en offentlig eller privat Veie, stillet ligesaa vel mod den private Eier af en Veie som imod en hvilkensomhelst offentlig Eier, være sig Staten, en større eller mindre Commune. Dette er, som sagt, et Forslag, der indeholder en fuldkommen Retsskrænkelse, stiller vedkommende Veivæsen stettere end efter den almindelige Lov, og heller ikke paa nogen Maade kan erkendes at være begrundet. Det er ikke begrundet saaledes, som det forligger, og jeg skulde meget betvivle, at der overhovedet lader sig anføre retfærdiggjørende Grunde derfor. Jeg maa derfor bestemt modsætte mig dette Forslag. Jeg forlanger ikke for de offentlige eller private Veie nogen som helst Begunstigelse; men det er en billig Fordring, at de ikke forulempes eller forurettes i Modsatning til andre.